

Ρέθυμνο, 13 Μαρτίου 2020

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΤΗΣ

Με έκπληξη διαβάσαμε στην έγκριτη εφημερίδα σας ρεπορτάζ με τίτλο «Άνω-κάτω οι φοιτητές Κοινωνιολογίας» στο οποίο παρουσιάζεται μια εικόνα «ανήσυχων φοιτητών για την καθυστέρηση που παρατηρείται μέχρι να πάρουν το πτυχίο τους» και διατυπώνεται σειρά ανακριβειών που φαίνεται να βασίζονται σε λανθασμένη πληροφόρηση που προέρχονται από μερίδα φοιτητών/τριών του Τμήματος. Για λόγους που αφορούν την αποκατάσταση της αλήθειας θεωρώ επιβεβλημένη την απάντηση στα συγκεκριμένα ζητήματα που θίγει το σχετικό ρεπορτάζ.

1. Στο κείμενο αναφέρεται «η δυσaréσκεια δεκάδων φοιτητών» για τον «μικρό αριθμό των φοιτητών που επιλέγονται για να παρακολουθήσουν τα σεμινάρια που χαρακτηρίζονται καθοριστικής σημασίας για την ολοκλήρωση των σπουδών τους». Στην πραγματικότητα έχουμε απορροφήσει τη συντριπτική πλειονότητα των φοιτητών που δήλωσαν σεμινάριο αφού έχουν γίνει αποδεκτοί 366 φοιτητές/φοιτήτριες και μόλις 9 έχουν απορριφθεί για λόγους που εξηγούμε παρακάτω.
2. Για τον αριθμό των σεμιναρίων. Σε αυτό το εξάμηνο, χάρη στις ενέργειες που έχουν γίνει στο Τμήμα και στην αξιοποίηση έκτακτου διδακτικού προσωπικού με ειδική σύμβαση εργασίας προσφέρουμε 16 σεμινάρια. Ο αριθμός αυτός είναι σαφώς αυξημένος σε σχέση με το παρελθόν (12 σεμινάρια στο χειμερινό 2019-20, 11 και 14 σεμινάρια σε χειμερινό και εαρινό εξάμηνο αντίστοιχα στο 2018-19, ενώ το 2017-18 τα αντίστοιχα μεγέθη ήταν 10 και 11).
3. Το δημοσίευμα αναφέρει πως «στα σεμινάρια που καλούνται να παρακολουθήσουν, επιλέγονται το πολύ 20 φοιτητές ανά σεμινάριο, με συνέπεια κάποιοι από αυτούς να μένουν εκτός». Τα στοιχεία δείχνουν πως από τα 16 σεμινάρια που παρέχονται φέτος μόνο 3 έχουν αριθμό κάτω από 20 φοιτητές. Ο περιορισμός των 20 φοιτητών αναφέρεται στον κανονισμό σπουδών. Παρά ταύτα, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις ανάγκες των φοιτητών-τριων και έπειτα από την συμβολή των διδασκόντων, έχουμε επιτρέψει τη μικρή αύξηση αυτού του αριθμού, μολονότι αυτό εγκυμονεί κινδύνους για την ποιότητα των σεμιναρίων: πρόκειται για ειδικά μαθήματα όπου οι προπτυχιακοί φοιτητές, σε ένα πλαίσιο συνεργατικής μάθησης, μαθαίνουν να εκπονούν και να συντάσσουν ερευνητικές εργασίες και συνεπώς δεν μπορούν να λειτουργήσουν παρά μόνο σε μικρές ομάδες φοιτητών..
4. Ο βασικός λόγος που ορισμένοι/-νες φοιτητές/-ήτριες δεν επιλέχθηκαν στα σεμινάρια δεν ήταν γιατί δεν υπήρχαν θέσεις ή γιατί οι «υπεύθυνοι καθηγητές είχαν αρνηθεί να συμπληρώσουν τον αριθμό των 20 ατόμων», αλλά γιατί δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις που ορίζει ο κανονισμός σπουδών, δηλαδή, δεν έχουν

- περάσει τα προαπαιτούμενα μαθήματα (ανάμεσά τους, συχνά και υποχρεωτικά μαθήματα των δύο πρώτων ετών), που ορίζει ο κάθε διδάσκων ανάλογα με την ιδιαιτερότητα του αντίστοιχου σεμιναρίου.
5. Σε σχέση με τη φράση που μου αποδίδεται ότι υποστήριξα για τα «δίκαια αλλά ανέφικτα αιτήματα» και γενικότερα για τον τρόπο που αντιμετωπίσαμε το πρόβλημα επισημαίνω τα εξής: Μόλις μου γνωστοποιήθηκαν τα παράπονα, ζήτησα συνάντηση με τους φοιτητές/-ήτριες, η οποία έγινε σε πολύ καλό κλίμα, με τη συμμετοχή λίγων ατόμων που δεν είχαν πάρει σεμινάριο, της προέδρου του συλλόγου και εκπροσώπων φοιτητικής παράταξης. Στα ζητήματα που αφορούν την ανεπαρκή στελέχωση του Τμήματος σε διδακτικό προσωπικό σε σχέση με τις αυξανόμενες εκπαιδευτικές του ανάγκες, τόνισα ότι το Τμήμα έχει επανειλημμένα και κατηγορηματικά θέσει το πρόβλημα, το οποίο άλλωστε ταλανίζει ευρύτερα το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Επισήμανα μάλιστα την ανάγκη να ενισχυθεί ο αγώνας της ακαδημαϊκής κοινότητας για την άσκηση πίεσης στους αρμόδιους φορείς με αίτημα νέες οργανικές θέσεις και ενίσχυση της χρηματοδότησης των δημόσιων πανεπιστημίων. Τέλος, εξήγησα πως τις αποφάσεις για αυτό τις λαμβάνει το Υπουργείο Παιδείας και ως εκ τούτου είναι *ανέφικτη* η επίλυση ενός τέτοιου δίκαιου αιτήματος από ένα Τμήμα.
 6. Αυτό που δεν αναφέρεται στο ρεπορτάζ είναι πως στη συζήτηση με τους φοιτητές επισημάνθηκε ότι σε ζητήματα που είναι *εφικτή* η δική μας παρέμβαση θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα τους. Έτσι φροντίσαμε να συγκεντρώσουμε και να εξετάσουμε εκ νέου τα αιτήματα των 25 φοιτητών/-τριών που είχαν μείνει εκτός σεμιναρίων, λαμβάνοντας υπόψη και τις ευρύτερες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που επικρατούν. Σε συνεργασία με τους αρμόδιους διδάσκοντες, καταφέραμε να απορροφηθούν στα σεμινάρια άλλα 16 άτομα τα οποία, μολονότι δεν είχαν τα προαπαιτούμενα μαθήματα, έγιναν αποδεκτά βάσει της συνολικής εικόνας των επιδόσεων τους. Κατορθώσαμε έτσι να μειώσουμε τον αριθμό των φοιτητών-φοιτητριών χωρίς σεμινάριο σε μόλις 9. Πρόκειται για φοιτητές/-ήτριες που έχουν περάσει μικρό αριθμό μαθημάτων (ιδιαίτερα υποχρεωτικών) και κατά συνέπεια δεν έχουν τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις να παρακολουθήσουν τα σεμινάρια.
 7. Για τη δέχθεν καθυστέρηση του πτυχίου εξ αιτίας των σεμιναρίων, όχι μόνον αυτό δεν ευσταθεί, αλλά από εφέτος οι φοιτητές που καθυστερούν στην αποφοίτησή τους επειδή τους «λείπει» ένα σεμινάριο (ο αριθμός των σεμιναρίων που απαιτείται για την λήψη πτυχίου είναι 5) έχουν δικαίωμα να πάρουν ένα επιπλέον σεμινάριο από όσα προβλέπονται για το συγκεκριμένο εξάμηνο. Τα στοιχεία που έχουμε ως Τμήμα δείχνουν ότι δεν υπάρχει σημαντική καθυστέρηση λήψης πτυχίου σε σύγκριση με ομοειδή Τμήματα, ενώ, όταν αυτό συμβαίνει, συνδέεται με τα ευρύτερα προβλήματα που υπάρχουν στην συγκυρία της κρίσης (εργαζόμενοι φοιτητές, φοίτηση εξ αποστάσεως λόγω οικονομικών προβλημάτων κλπ).

Πανεπιστήμιο Κρήτης

Σχολή Κοινωνικών Επιστημών

Τμήμα Κοινωνιολογίας

University of Crete

School of social Sciences

Department of Sociology

Τα μέλη ΔΕΠ ενός Τμήματος που έχει δείξει επανειλημμένα τις ευαισθησίες του σε κοινωνικά προβλήματα που βιώνει η χώρα και η φοιτητική κοινότητα, κάνουν ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατό για να αντιμετωπίσουν και αυτά τα προβλήματα. Θεωρούμε, τέλος, πως στην παρούσα ιστορική συγκυρία στην οποία ως κοινωνία και ως ανθρωπότητα καλούμαστε να διαχειριστούμε μείζονα και πρωτοφανή ζητήματα, οφείλουμε να στρέψουμε τα ενδιαφέροντα και τις πολιτικές μας σε αυτά τα ζητήματα και στις εξίσου μεγάλες προκλήσεις που δημιουργούν, προσπαθώντας να δούμε και να καταλάβουμε και τα «μικρά» και καθημερινά ως μέρος ευρύτερων διαδικασιών και όχι με τη στενή και συγκυριακή λογική μιας εργαλειοποίησης των επιμέρους προβλημάτων.

Με εκτίμηση

Γιάννης Ζαϊμάκης

Πρόεδρος του Τμήματος Κοινωνιολογίας